

fige, at jeg for lang Tid siden er træet af denne lovgivende Virksomhed, og jeg troer, at efter en Sæsson, der har været saalænge som den nærværende, er det en rimelig og naturlig Forbring, at Arbejderne nu snart maatte kunne sluttes, og det gjør mig overordentlig ondt at høre, at den høitærede Minister er ligesaa uvildende som jeg med Hensyn til, naar dette Tidspunkt kan imødefees. Jeg skulde naturligviis ikke have dristet mig til at udtale denne Opfattelse, hvis den blot var grundet paa personlige Sympathier eller Antipathier, men jeg tillader mig at udtale den freidigt, fordi jeg troer, at den har sin berettigede Grund i en naturlig og sund Opfattelse af, hvad der er en vovkelig Virksomhed for den lovgivende Magt. Jeg troer, man skal vogte sig meget for i en træet og udmattet Stilling at ville tillintetgjøre den Garanti, som Grundloven vil give os for den sunde Udvikling af vor Lovgivning. Dertil hører det, at de forskjellige Factorer, uden hvilke ingen Lov kan komme frem her i Landet, normalt beskæftige sig med Lovgivningen, og jeg troer ikke, at vi nu længer kunne vente, at det vil finde Sted for Landstingets Bedkommende. Jeg vil derfor gribe denne Leilighed til engang for alle at sige, at nye Love, som herefter komme ind her i Thinget, og som Landstinget altsaa ikke kan antages fuldstændigt at kunne faae sat sig ind i, vil jeg for mit personlige Bedkommende ikke bidrage til at faae førte igjennem. At et lignende Lovforslag tidligere har været for i et ganske andet Landsting, har jo ikke det Allermindste at sige. Det er jo dog umuligt, at man ganske kan have glemmt, at Grundloven af 5te Juni 1849 og de dertil knyttede Institutioner ikke uden nogen Forandring bestaaer den Dag idag.

Formanden: Dersom det ærede Medlem havde forlangt Ordet for at tale for Lovforslagets Forkastelse, kunde jeg have givet ham det, forinden Spørgsmaalet om Nedsættelsen af et Udvalg var kommen under Forhandling, men det bør ikke forudsættes, at Nedsættelsen af et Udvalg skulde betyde det Samme som Sagens Forkastelse.

Indenrigsministeren: Jeg beklager meget, at jeg trods den indtrængende Opfor-

bring, der nu kom fra det ærede kongevalgte Medlem, dog ikke seer mig istand til at udtale noget mere Bestemt om Samlingens Varighed, da denne jo, som det ærede Medlem maa kunne sige sig selv, ikke beroer paa mig, men væsentlig beroer paa, hvor hurtigt begge Thing ville gjøre de Sager færdige, som foreligge for Rigsdagen.

Krieger: Jeg troer dog, at vi uden at træde Regjeringen for nær maae kunne sige, at Samlingens Varighed ikke alene beroer paa, naar Rigsdagen vil kunne gjøre de foreliggende Sager færdige, men at den tillige beroer paa et Stjøn om, hvilke Sager der nødvendigviis maae bringes tilende. Det er jo en gammel Erfaring, at ingenlunde alle Sager altid ville kunne bringes tilende, og Regjeringen har naturligviis en væsentlig Indflydelse paa Bestemmelsen af, hvilke Sager den vil have tilendebragte. Det er jo da nu heller ikke nogen Hemmelighed, hvilken Sag det er, der fornemmeligt fremkalder, at denne Samling af Rigsdagen bliver saa usædvanlig langvarig. Det forekommer mig, at det vilde være lidt affecteert, om vi vilde lade, som om vi vare uvildende om, at det fortrinsviis er Hærsordningsagen. Dette Spørgsmaal skal jeg imidlertid for Tiden gjerne lade ligge. Derimod skal jeg fremhæve, at, saavist som det er, at alle Stemmer ved en Sags Afgjørelse i en vis Henseende ere lige gode, lige saa vist er det, at ikke alle Grunde for et vist Resultat fra et objectivt Synspunkt taget ere lige gode. Undertiden kunne nemlig visse Grunde, der ansøres for et Resultat, som man ønsker, i en vis Retning komme til just at modvirke dette Resultat. Derfor er det, at jeg tillader mig at fremhæve, at det ligger i Sagens Natur, at Enhver ved Spørgsmaalet om et Udvalgs Nedsættelse lader sig bestemme af de Hensyn, som han finder at være de rette ved det Slags Spørgsmaal. Jeg tillader mig navnlig ligeoverfor een af mine ærede Collegaer fra Kjøbenhavn (David) at gjøre en Bemærkning i saa Henseende. Jeg deler nemlig ikke i dens Almindelighed den Mening med ham, at alle Sager, for at komme til at undergaae en grundig Prøvelse, just skulle behandles i Udvalg, valgte